

гналь гласъ за защита на Делфійскія храмъ: жители тѣ на града Кирра присвоили една тѣма земя, коя то принадлежала на Аполлонова храмъ и похитили изъ него много дарове; Солонъ объевиль, че Аѳиняны тѣ не трѣба спокойно да гледатъ на оскърбеніе то на оракула, кой то е свещенъ за сички тѣ Гърцы, и че трѣба да помогнатъ на Делфійцы тѣ. На Аѳиняны тѣ са присъединили, съюзници — и область та, коя то принадлежала на храма, была отнета назадъ.

3.

День и ноцъ Солонъ го занимавали и безпокоили — грубость та на нравы тѣ на Аѳиняны тѣ, тежко то положеніе на народа. Туй зло можало да са отблъсне само чрезъ съвсѣмъ ново господарственно устройство. Аѳиняны тѣ, како то и Спартанцы тѣ во време то на Ликурга, страстно желаяли новы и по добры законы. А кой бы могълъ да състави тѣзи новы законы освенъ Солонъ, кой то былъ безпристрастенъ къмъ богаты тѣ и бѣдны тѣ!

Съ тѣзи цѣль Солонъ былъ избранъ за Архонтъ (въ 594 год. преди Р. Х.). Пріятели тѣ му съвѣтовали да са воспользова отъ този случай и да стане единодържавенъ правитель (тиранъ) на Аѳины. Но Солонъ отговорилъ, че той не търси почетъ и слава за себе си, но ище да направи аѳинскія народъ великъ и благополученъ, — и никога не излѣзвалъ изъ предѣлы тѣ на своя санъ.

Най напредъ той са постаралъ да освободи бѣдны тѣ отъ голѣмы тѣ имъ дългове; но той не искалъ да избави съвсѣмъ длѣжници тѣ отъ тѣхны тѣ обвезателства, а заимодавцы тѣ да лиши отъ право то да искатъ и да земѣтъ пары тѣ си; той избралъ среднія пѣтъ. Голѣма та лихва, коя то до тогасъ земали, была намалена, а цѣяность та на пары тѣ покачена. Солонъ запобѣдалъ да изсѣкѣтъ отъ дотогашни тѣ 75 драхмы монета въ 100 драхмы и съ нея заимодавцы тѣ да си приѣмватъ исплата та. Въ сѣщо то време было постановено, щото